

Bedřich Pondělíček

O jisté pologrupě endomorfismů na jednoduše uspořádané množině. I.

Časopis pro pěstování matematiky, Vol. 84 (1959), No. 2, 177--182

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/108531>

Terms of use:

© Institute of Mathematics AS CR, 1959

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

O JISTÉ POLOGRUPĚ ENDOMORFISMŮ NA JEDNODUŠE
USPOŘÁDANÉ MNOŽINĚ, I

BEDŘICH PONDĚLÍČEK, Poděbrady

(Došlo dne 2. července 1958)

DT: 519.513

Článek se zabývá větou 3 z práce [1] F. ŠIKY, platící pro grupu automorfismů na jednoduše uspořádané množině \mathfrak{M} . Tato věta je zobecněna pro jistou pologrupu endomorfismů na \mathfrak{M} .

Nechť \mathfrak{M} v celé práci znamená jednoduše uspořádanou množinu. *Endomorfismem na \mathfrak{M}* budeme rozumět takové zobrazení f množiny \mathfrak{M} na sebe, které má vlastnost

$$x \leq y \quad (x, y \in \mathfrak{M}) \Rightarrow f(x) \leq f(y).$$

Prostý endomorfismus na \mathfrak{M} nazýváme *automorfismem na \mathfrak{M}* . Rozklad množiny \mathfrak{M} (s konvexními prvky), který je vytvořen endomorfismem f , nazýváme *rozkladem prostoty* endomorfismu f . Zřejmě endomorfismus f je automorfismem na \mathfrak{M} tehdy a jen tehdy, jestliže jeho rozklad prostoty je na \mathfrak{M} minimální.

Definice 1. *Cyklem endomorfismu f na \mathfrak{M} rozumíme množinu A , která má jednu z těchto vlastností:*

a) *Nechť $f(a) = a$, potom $A = \bigcup_{n=1}^{\infty} E[x \in \mathfrak{M}; f^n(x) = a]$.*

b) *Nechť $\{f^n(y)\}_{n=1}^{\infty}$ je prostá posloupnost; zvolme posloupnost $\{u_n\}_{n=1}^{\infty}$ (kde $f^n(u_n) = y$), potom A je sjednocení všech intervalů množiny \mathfrak{M} s koncovými body $f^n(y), u_n$.*

Obsahuje-li cyklus aspoň dva prvky, nazývá se *vlastní*. Vlastní cyklus typu b) nazývá se *cyklus bez význačného bodu*. Vlastní cyklus typu a) se nazývá *cyklus s význačným bodem a* . Jestliže význačný bod a je koncovým bodem cyklu A , nazýváme tento cyklus *jednostranný*. V opačném případě nazýváme cyklus *oboustranný*. Snadno zjistíme, že definice cyklu A typu b) nezávisí ani na volbě bodu $y \in A$ ani na volbě pomocné posloupnosti $\{u_n\}$. Všechny cykly jednoho endomorfismu f tvoří rozklad na \mathfrak{M} (s konvexními prvky), který se endomorfismem f zachovává.

Jestliže $f(x) = x$ ($x \in \mathfrak{M}$), potom x nazveme *samodružným bodem* endomorfismu f . Množinu všech samodružných bodů endomorfismu f na \mathfrak{M} označíme

$\mathfrak{M}[f]$. Dále označíme $\mathfrak{M}(f) = \mathfrak{M} - \mathfrak{M}[f]$. Nechť Γ je množina endomorfismů na \mathfrak{M} , potom $\mathfrak{M}(\Gamma) = \bigcup_{f \in \Gamma} \mathfrak{M}(f)$ a $\mathfrak{M}[\Gamma] = \bigcap_{f \in \Gamma} \mathfrak{M}[f]$.

Pologrupou rozumíme asociativní grupoid. *Částečně uspořádanou pologrupou* rozumíme pologrupu, která je částečně uspořádána, a v níž platí

$$a \leq b \Rightarrow ac \leq bc, ca \leq cb.$$

Řekneme, že v pologrupě platí *pravidlo o krácení zprava (zleva)*, jestliže

$$ac = bc \Rightarrow a = b, \quad (ca = cb \Rightarrow a = b).$$

Snadno zjistíme, že množina všech endomorfismů \mathfrak{H} (všech automorfismů \mathfrak{G}) vzhledem k skládání zobrazení a částečnému uspořádání ($f \leq g \Leftrightarrow f(x) \leq g(x)$ pro všechna $x \in \mathfrak{M}$) tvoří l -pologrupu (l -grupu) ([2], XIII a XIV), tím také částečně uspořádanou pologrupu (grupu). Zřejmě $\mathfrak{G} \subset \mathfrak{H}$.

Lemma 1. *V pologrupě \mathfrak{H} platí pravidlo o krácení zprava.*

Důkaz. Nechť $fh = gh$ ($f, g, h \in \mathfrak{H}$). Nechť $x \in \mathfrak{M}$, potom existuje aspoň jeden prvek $u \in \mathfrak{M}$ takový, že $h(u) = x$. Zřejmě $fh = gh \Rightarrow fh(u) = gh(u) \Rightarrow f(x) = g(x) \Rightarrow f = g$.

Nechť A je neprázdná podmnožina pologrupy B . Nechť $a, b \in B$. Řekneme, že a dělí b zprava podle množiny A ($a|_A b$), jestliže existuje $r \in A$ takové, že $b = ra$.

Lemma 2. *Nechť $\Gamma \subset \mathfrak{H}$, potom $f|_{\Gamma} f$ ($f \in \mathfrak{H}$) tehdy a jen tehdy, jestliže $e \in \Gamma$ (kde e je identický endomorfismus na \mathfrak{M}).*

Důkaz. Nechť $e \in \Gamma$, potom $f = ef$ ($f \in \mathfrak{H}$) $\Rightarrow f|_{\Gamma} f$. Nechť $f|_{\Gamma} f$ ($f \in \mathfrak{H}$), potom $f = rf$ ($r \in \Gamma$). Zřejmě $ef = rf$, z čehož podle lemmatu 1 vyplývá, že $e = r$, a tedy $e \in \Gamma$.

Věta 1. *Nutná a postačující podmínka, aby $f|_{\mathfrak{H}} g$ ($f, g \in \mathfrak{H}$) je, aby rozklad prostoty endomorfismu g na \mathfrak{M} byl zákrytem rozkladu prostoty endomorfismu f na \mathfrak{M} .*

Důkaz. Nechť $f|_{\mathfrak{H}} g$ ($f, g \in \mathfrak{H}$), potom $g = rf$ ($r \in \mathfrak{H}$). Nechť $f(u) = f(v)$ ($u, v \in \mathfrak{M}$), potom $g(u) = rf(u) = rf(v) = g(v)$. Implikace $f(u) = f(v)$ ($u, v \in \mathfrak{M}$) $\Rightarrow g(u) = g(v)$ znamená, že rozklad prostoty g je zákrytem rozkladu prostoty f .

Nechť $f(u) = f(v)$ ($u, v \in \mathfrak{M}$) $\Rightarrow g(u) = g(v)$. Budiž $x \in \mathfrak{M}$; existuje $u \in \mathfrak{M}$ tak, že $f(u) = x$; definujme $r(x) = g(u)$. Zřejmě definice endomorfismu r nezávisí na volbě $u \in \mathfrak{M}$ a platí $g = rf$, tedy $f|_{\mathfrak{H}} g$.

Definice 2. *Řekneme, že pologrupa Γ endomorfismů na \mathfrak{M} má vlastnost (γ) , jestliže platí:*

- a) *Nechť $f \in \Gamma$, potom f nemá oboustranný cyklus.*
- b) *Nechť $f, g \in \Gamma$, potom $f|_{\Gamma} g$ nebo $g|_{\Gamma} f$.*

Na základě lemmatu 2 obsahuje tedy pologrupa Γ , která má vlastnost (γ) , identitu e .

Lemma 3. *Nechť pologrupa $\Gamma \subset \mathfrak{H}$ má vlastnost (γ) , potom je jednoduše uspořádaná tehdy a jen tehdy, jestliže $e \cong f$ pro všechna $f \in \Gamma$.*

Důkaz. Nutnost podmínky je samozřejmá. Nechť tedy $e \cong h$ pro všechna $h \in \Gamma$. Nechť $f, g \in \Gamma$, potom $f = rg$ nebo $g = rf$ ($r \in \Gamma$). Ze vztahu $e \cong r$ vyplývá $f \cong g$.

Definice 3. Endomorfismus f na \mathfrak{M} se nazývá monocyklický, jestliže má nejvýše jeden vlastní cyklus.

Pologrupa Γ se nazývá monocyklická, jestliže každý endomorfismus $f \in \Gamma$ je monocyklický.

Definice 4. Fázi endomorfismu f na \mathfrak{M} ($f \neq e$) rozumíme takový endomorfismus g na \mathfrak{M} , pro který platí:

- a) existuje vlastní cyklus F endomorfismu f takový, že $g(x) = f(x)$ pro $x \in F$;
- b) $g(x) = x$ pro $x \in \mathfrak{M} - F$.

Nechť N značí v celé práci množinu všech přirozených čísel.

Definice 5. Řekneme, že pologrupa Γ endomorfismů na \mathfrak{M} má vlastnost (α) , jestliže ke každému endomorfismu $f \neq e$ ($f \in \Gamma$) existuje jeho fáze g a $n \in N$ takové, že $g^n \in \Gamma$ a $f^n|_F g^n$.

Věta 2. Na pologrupě Γ endomorfismů na \mathfrak{M} , která má vlastnost (γ) , jsou ekvivalentní následující vlastnosti:

- a) Γ je monocyklická;
- b) Γ je jednoduše uspořádaná a má vlastnost (α) .

Důkaz. $a \Rightarrow b$. Na základě lemmatu 3 stačí dokázat, že $e \cong f$ pro každé $f \in \Gamma$. Nechť tedy existuje $r \in \Gamma$ takové, že $r||e$, z čehož vyplývá, že existují $x, y \in \Gamma$, pro která $x < r(x)$ a $y > r(y)$. Tedy endomorfismus r má buď alespoň dva vlastní cykly nebo oboustranný cyklus, a to je spor. Z toho, že Γ je monocyklická pologrupa, snadno vyplývá, že Γ má vlastnost (α) .

$b \Rightarrow a$. Nechť $f \in \Gamma$ a má dva vlastní cykly F a G ($F \cap G = \emptyset$). Zřejmě existuje fáze g endomorfismu f a $n \in N$ takové, že $g^n \in \Gamma$ a $f^n|_F g^n$. Tedy $g^n(x) = f^n(x)$ pro $x \in F$, $g^n(x) = x$ pro $x \in G$ a $g^n(x) = rf^n(x)$ pro $x \in \mathfrak{M}$, kde $r \in \Gamma$.

Nechť $e < f^n$. Vezměme $u \in F$ ($v \in G$), kde $u(v)$ není význačným bodem cyklu $F(G)$. Zřejmě $u < f^n(u) = g^n(u) = rf^n(u) = rg^n(u)$ a $v < f^n(v) \Rightarrow g^n(v) < f^n(v) \Rightarrow rf^n(v) < f^n(v) \Rightarrow r(w) < w$ (kde $w = f^n(v) \in G$), a tedy $w = g^n(w) \Rightarrow rg^n(w) < w$, což znamená, že $rg^n || e$ (kde $rg^n \in \Gamma$), a to je spor. Stejným způsobem dojdeme ke sporu v případě $f^n < e$.

Definice 6. Monocyklická pologrupa Γ se nazývá silně monocyklická, jestliže $\mathfrak{M}[f] = \mathfrak{M}[g]$ pro $f, g \in \Gamma$ ($f, g \neq e$).

Poznámka 1. Jestliže Γ je monocyklická grupa automorfismů na \mathfrak{M} , je též silně monocyklická (viz [1], str. 5, věta 3, $a \Rightarrow c$). Pokud jde o pologrupy endomorfismů na \mathfrak{M} , nemusí toto platit, jak ukazuje následující příklad:

Nechť C je množina všech celých čísel. Buď \mathfrak{M} množina uspořádaných dvojic (i, k) , kde $i, k \in C$, $i < 1$ nebo $i = 1$ a $k \geq 0$. Množinu \mathfrak{M} uspořádáme lexikograficky. Definujeme dále dva endomorfismy f a g na \mathfrak{M} :

$$f(i, k) = (i, k), \quad i \neq 0; \quad f(0, k) = (0, k + 1)$$

pro $(i, k) \in \mathfrak{M}$. Zřejmě f má jediný vlastní cyklus (bez význačného bodu) F , který je množinou všech dvojic $(0, k)$, kde $k \in C$.

$$g(i, k) = (i + 1, k), \quad i < 0; \quad g(0, k) = (1, 0); \quad g(1, k) = (1, k + 1)$$

pro $(i, k) \in \mathfrak{M}$. Zřejmě \mathfrak{M} je jediný vlastní cyklus (bez význačného bodu) endomorfismu g . Čtenář snadno dokáže, že $gf = g$. Vezměme tedy množinu Γ všech endomorfismů na \mathfrak{M} tvaru $f^m g^n$, kde m, n jsou celá nezáporná čísla. Snadno zjistíme, že Γ tvoří monocyklickou pologrupu, která má vlastnost (γ) , ale není silně monocyklická.

Řekneme, že jednoduše uspořádaná pologrupa (s jednotkovým prvkem e) je zleva archimedovskyy uspořádaná, jestliže pro $a < b, c > e$ resp. $a < b, c < e$ existuje $n \in \mathbb{N}$ resp. $m \in \mathbb{N}$ takové, že $c^n a \geq b$ resp. $a \geq c^m b$.

Lemma 4. *Nechť jednoduše uspořádaná pologrupa $\Gamma \subset \mathfrak{H}$ má vlastnost (γ) ; potom je archimedovskyy uspořádaná zleva tehdy a jen tehdy, jestliže pro $e < f < g$ ($f < e < g$ nebo $g < f < e$ nebo $g < e < f$) existuje $n \in \mathbb{N}$ takové, že $f^n \geq g$ ($e \geq f^n g$ nebo $g \geq f^n$ nebo $f^n g \geq e$).*

Důkaz si čtenář snadno provede sám.

Definice 7. *Pologrupa Γ endomorfismů na \mathfrak{M} se nazývá divergentní, jestliže pro libovolná $x, y \in \mathfrak{M}(\Gamma)$, $x < y$, existuje $f \in \Gamma$ takové, že $f(x) \geq y$ nebo $x \geq f(y)$.*

Lemma 5. *Nechť pologrupa $\Gamma \subset \mathfrak{H}$ má vlastnost (γ) , potom v ní platí pravidlo o krácení zleva tehdy a jen tehdy, jestliže $gf = g$ ($g, f \in \Gamma$) $\Rightarrow f = e$.*

Důkaz. Nutnost podmínky je samozřejmá. Nechť tedy $gh = gf$. Zřejmě při vhodném označení $h = rf$, kde $r \in \Gamma$, tedy $grf = gf$, z čehož vyplývá podle lemmatu 1, že $gr = g$. Tedy podle předpokladu $r = e$, a tudíž $h = f$.

Věta 3. *Na pologrupě Γ endomorfismů na \mathfrak{M} , která má vlastnost (γ) , jsou ekvivalentní následující vlastnosti:*

- Γ je silně monocyklická;
- Γ je monocyklická a platí v ní pravidlo o krácení zleva;
- Γ je zleva archimedovskyy uspořádaná a divergentní.

Důkaz. $a \Rightarrow b$. Každá silně monocyklická pologrupa je monocyklická. Nechť existují $f, g \in \Gamma$ taková, že $gf = g$ a $f \neq e$. Zřejmě $g \neq e$. Označme $F(G)$ cyklus endomorfismu $f(g)$. Nechť $u, v \in \mathfrak{M}(\Gamma) \subset F$, potom u nebo v leží v uzavřeném intervalu I množiny \mathfrak{M} , jehož koncové body jsou $f^n(v)$, $f^{n+1}(v)$ nebo $f^n(u)$, $f^{n+1}(u)$, kde $n \geq 0$. Ze vztahu $gf = g$ vyplývá, že $g(u) = g(v)$, a tedy $g(\mathfrak{M}(\Gamma))$ je jednobodová množina. Cyklus G má tedy nejvýše dva prvky, a to je spor, protože, jak snadno zjistíme, moh $G \geq \aleph_0$. Z lemmatu 5 vyplývá, že v pologrupě Γ platí pravidlo o krácení zleva.

$b \Rightarrow c$. 1. Z věty 2 vyplývá, že Γ je jednoduše uspořádaná pologrupa. Předpokládejme, že není zleva archimedovskyy uspořádaná, což znamená, že existují $f, g \in \Gamma$ taková, že pro všechna $n \in \mathbb{N}$ platí $e < f^n < g$ ($f < e < g$, $e < f^n g$ nebo $g < f^n < e$ nebo $g < e < f, f^n g < e$). Nechť $F(G)$ je vlastní cyklus endomorfis-

mu $f(g)$; označme $F' = F - \mathfrak{M}[f]$ ($G' = G - \mathfrak{M}[g]$). Zřejmě $y \in F' \Rightarrow g(y) \notin F'$, a tedy $y = g(u) \Rightarrow u \notin F'$.

Jestliže $f = rg$ ($r \in \Gamma$), potom položíme $h = gr$. Zřejmě pro $y \in F'$ platí $y = g(u) = gf(u) = grg(u) = gr(y) = h(y)$. Jestliže $g = rf$ a $g = hr$ ($r, h \in \Gamma$), potom pro $y \in F'$ platí $y = g(u) = hr(u) = hrf(u) = hg(u) = h(y)$. Jestliže $g = rf$ a $r = hg$ ($r, h \in \Gamma$), potom pro $y \in F'$ platí $y = g(u) = hgf(u) = hg(u) = h(y)$. Ve všech třech případech $h \neq e$, protože v Γ platí pravidlo o krácení zleva. Necht H je vlastní cyklus endomorfismu h ; označme $H' = H - \mathfrak{M}[h]$. Zřejmě $H' \cap F' = \emptyset$. Pro $fh \in \Gamma$ platí

$$fh(x) = f(x) \text{ pro } x \in F', \quad fh(x) = h(x) \text{ pro } x \in H',$$

a tedy fh má buď dva vlastní cykly nebo jeden cyklus oboustranný, což je v obou případech spor.

2. Předpokládejme, že Γ není divergentní. Tedy existují $x, y \in \mathfrak{M}(\Gamma)$, $x < y$ taková, že pro každé $f \in \Gamma$ platí $f(x) < y$, $x < f(y)$. Zřejmě existuje $f \in \Gamma$ ($g \in \Gamma$) takové, že $f(x) \neq x$, $f(y) = y(g(x) = x, g(y) \neq y)$ a $x(y)$ není význačným bodem cyklu $F(G)$ endomorfismu $f(g)$. Necht $f = rg$ ($r \in \Gamma$). Zřejmě $fg(x) = f(x) \neq x$, a tedy $fg(y) = y$. Rovněž $r(x) = rg(x) = f(x) \neq x$, a tedy $r(y) = y$. Necht $g(u) = y$; potom platí $u \neq y$. Dále platí $u \in F$, protože $f(u) = rg(u) = r(y) = y \neq u$ a $g^2(u) \in F$, protože $fg^2(u) = fg(y) = y \neq g(y) = g^2(u)$. Jelikož $u, g^2(u) \in F$, tedy i $g(u) = y \in F$, a to je spor. Stejným způsobem dojdeme ke sporu v případě $g = rf$, kde $r \in \Gamma$.

$c \Rightarrow a$. 1. Předpokládejme, že existuje $f \in \Gamma$, které má alespoň dva vlastní cykly F a G . $F \cap G = \emptyset$. Necht $x \in F - \mathfrak{M}[f]$ ($y \in G - \mathfrak{M}[f]$) a $x < y$. Zřejmě existuje $g \in \Gamma$ takové, že $g(x) \geq y$ nebo $x \geq g(y)$. Necht tedy $g(x) \geq y$. Zřejmě $f \neq e$, a tedy $e < f$ nebo $f < e$. Jestliže $e < f$, potom $x < f^n(x) < y \leq g(x)$ pro všechna $n \in \mathbb{N}$, a tedy $e < f^n < g$, a to je spor. Jestliže $f < e$, potom $x < f^n(y) \leq f^n g(x)$ pro všechna $n \in \mathbb{N}$, a tedy $e < f^n g$, a to je spor. Stejným způsobem dojdeme ke sporu v případě $x \geq g(y)$. Γ je tedy monocyklická pologrupa.

2. Předpokládejme nyní, že Γ není silně monocyklická pologrupa. Necht $f, g \in \Gamma$ ($f, g \neq e$), $f < g$. Necht $e < f < g$. Jestliže existuje $x \in \mathfrak{M}$ takové, že $f(x) = x$ a $x < g(x)$, potom $f^n(x) = x < g(x)$ pro všechna $n \in \mathbb{N}$, a tedy $e < f^n < g$, a to je spor. Jestliže existuje $x \in \mathfrak{M}$ takové, že $g(x) = x$ a $x < f(x)$, potom $g(x) < f(x)$, a tedy $g < f$, a to je spor. Necht $f < e < g$. Jestliže existuje $x \in \mathfrak{M}$ takové, že $f(x) = x$ a $x < g(x)$, potom existuje $u \in \mathfrak{M}$, $g(u) = x$ a $u < x$, a tedy $u < f^n g(u)$ pro všechna $n \in \mathbb{N}$, z čehož plyne, že $e < f^n g$, a to je spor. Jestliže existuje $x \in \mathfrak{M}$ takové, že $g(x) = x$ a $x > f(x)$, potom dojdeme rovněž ke sporu. Stejně tak i v posledním případě $f < g < e$. Dokázali jsme tedy, že Γ je silně monocyklická pologrupa. Tím je důkaz věty 3 ukončen.

Poznámka 2. Z věty 3 bezprostředně vyplývá, že monocyklická pologrupa, která má vlastnost (γ) a která je komutativní nebo pologrupou automorfismů, je silně monocyklická.

LITERATURA

- [1] F. Šik: Automorphismen geordneter Mengen, Čas. pro pěstování matematiky, 83 (1958), 1—22.
[2] G. Birkhoff: Lattice Theory, Now York, rev. ed. 1948.

Резюме

ОБ ОПРЕДЕЛЕННОЙ ПОЛУГРУППЕ ЭНДОМОРФИЗМОВ НА ПРОСТО УПОРЯДОЧЕННОМ МНОЖЕСТВЕ, I

БЕДРЖИХ ПОНДЕЛИЧЕК (Bedřich Pondělíček), Подěбрады

(Поступило в редакцию 2/VII 1958 г.)

Содержанием статьи является теорема 3 Ф. Шика из работы [1], которая справедлива для группы автоморфизмов на просто упорядоченном множестве \mathfrak{M} . Эта теорема обобщена для определенной полугруппы эндоморфизмов на \mathfrak{M} ; ее обобщение следующее:

На полугруппе Γ эндоморфизмов на \mathfrak{M} , которая обладает свойством (γ) , эквивалентны следующие свойства:

- а) Γ — сильно моноциклическая;
- б) Γ — моноциклическая, и в ней имеет место правило о сокращении слева;
- в) Γ — слева архимедова просто упорядоченная и дивергентная.

Zusammenfassung

ÜBER EINE SEMIGRUPPE DER ENDOMORPHISMEN AUF EINER EINFACH GEORDNETEN MENGE, I

BEDŘICH PONDĚLÍČEK, Poděbrady

(Eingelangt am 2. Juli 1958)

Der Artikel beschäftigt sich mit dem Satze 3 F. ŠIK's aus der Arbeit [1], die für die Gruppe der Automorphismen auf einer einfach geordneten Menge \mathfrak{M} gilt. Dieser Satz wird für eine Semigruppe der Endomorphismen auf \mathfrak{M} verallgemeinert; seine Verallgemeinerung ist:

Auf der Semigruppe Γ der Endomorphismen auf \mathfrak{M} , die die Eigenschaft (γ) hat, sind folgende Eigenschaften äquivalent:

- a) Γ ist stark monozyklisch;
- b) Γ ist monozyklisch und in ihr gilt die Regel von der Verkürzung von links;
- c) Γ ist von links archimedisch geordnet und divergent.